

2

500,000 ปีมาแล้ว แรกพบหลักฐาน บรรพชนคนไทย

บรรพชนคนนครพนม เป็นพวกเดียวกับบรรพชนคนสุวรรณภูมิ รวมถึงบรรพชนคนอีสานและคนไทย มีอายุราว 5 แสนปีมาแล้ว มีคำสมมุติเรียกว่า **มนุษย์ลำปาง** (Lampang Man) เพราะพบหลักฐานบริเวณหน้าปากถ้ำ อ. เกาะคา จ. ลำปาง ต้องนับเป็นบรรพชนคนสุวรรณภูมิและคนไทยด้วย

หลักฐานของ **มนุษย์ลำปาง** ที่พบ เป็นชิ้นส่วนกะโหลกของโฮโม อีเรคตัส (Homo erectus) มีอายุราว 5 แสนปีมาแล้ว ร่วมยุคกับ **มนุษย์ปักกิ่ง** (จีน) และ **มนุษย์ชวา** (อินโดนีเซีย) แต่ยังคงต้องรอเวลาศึกษาวิจัยรายละเอียดปลีกย่อยเพิ่มเติมเพื่อความรู้ที่ถูกต้องและมั่นคงอีก

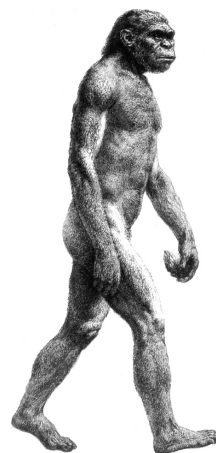
ยังมีรายงานว่าพบชิ้นส่วนมนุษย์ยุคเดียวกันหรือใกล้เคียงกันอยู่บริเวณมณฑลยูนนาน (ทางตอนใต้ของจีนและอยู่เหนือดินแดนพม่า ลาว ไทย) กับพบชิ้นส่วนมนุษย์ยุคนี้ในพม่าด้วย

หลักฐานเหล่านี้ชี้ชวนให้น่าเชื่อได้ว่า บรรพชนคนสุวรรณภูมิและคนไทยร่อนเร่อยู่ตามแนวชายขอบเทือกเขาด้านตะวันตกตั้งแต่นานลงมาถึงพม่า-ไทย แล้วต่อเนื่องลงไปมาเลเซียกับสิงคโปร์ และพื้นที่ “แผ่นดินชุนดา” ถึงฟิลิปปินส์กับอินโดนีเซีย ฯลฯ ตั้งแต่ราว 5 แสนปีมาแล้ว

ประมาณ 5 แสนปีมาแล้ว มี **มนุษย์ปักกิ่ง** (Peking Man) พบที่ถ้ำโจวโข่วเตี้ยน ใกล้มหานครปักกิ่ง (จีน) อาศัยอยู่ตามเพิงผา และถ้ำถ้ำทางตอนเหนือของผืนแผ่นดินอุษาคเนย์ ส่วนทางตอนใต้ที่เป็นผืนแผ่นดินเดียวกันกับตอนเหนือ (คือแผ่นดินชุนดา) ก็มี **มนุษย์ชวา** (Java Man) พบบนเกาะชวา อินโดนีเซีย) อาศัยอยู่เมื่อราว 5 แสนปีมาแล้วเช่นเดียวกัน

มนุษย์ลำปาง เมื่อ 5 แสนปีมาแล้ว ชิ้นส่วนกะโหลกโฮโม อีเรคตัส บริเวณเหนือสันกระดูกคางด้านขวาของมนุษย์ยุคแรกๆ พบที่ อ. เกาะคา จ. ลำปาง หลักฐานเก่าแก่แสดงถึงสิ่งมีชีวิตในดินแดนสยามประเทศไทย

ภาพต้นนิชฐานรูปร่างของโฮโม อีเรคตัส เมื่อ 5 แสนปีมาแล้ว

3

10,000 ปีมาแล้ว บรรพชนคนไทย อยู่เพิงผาในหุบเขา

บรรพชนคนนครพนม คือพวกเดียวกับบรรพชนคนสุวรรณภูมิ รวมถึงบรรพชนคนไทย และคนอีสาน เมื่อไม่น้อยกว่า 10,000 ปีมาแล้ว อาศัยอยู่ตามเพิงผาที่บ้านไร่ (ไฮ้) ต. สบป่อง กับถ้ำลอด ต. ถ้ำลอด อ. ปางมะผ้า จ. แม่ฮ่องสอน

มีเครื่องมือหินกะเทาะ และเครื่องมือทำจากกระดูกสัตว์ ใช้เพิงผาด้านในเป็นที่ฝังศพขุดพบโครงกระดูกทางอ้อม

บรรพชนยุคนี้เป็นกลุ่มขนาดเล็ก เคลื่อนย้ายบ่อยๆ ไปตามแหล่งทรัพยากร มักเลือกตั้งถิ่นฐานตามถ้ำหรือเพิงผา

สภาพแวดล้อมไม่แตกต่างจากปัจจุบันมากนัก แต่จะมีความหนาแน่นของพืชพรรณในป่าและความชุกชุมของสัตว์ป่ามากกว่าปัจจุบัน

โครงกระดูกมนุษย์ ขุดพบที่เพิงผาถ้ำลอด จ. แม่ฮ่องสอน

โครงกระดูกมนุษย์ ขุดพบที่เพิงผาบ้านไร่ จ. แม่ฮ่องสอน

4

5,000 ปีมาแล้ว บรรพชนคนอีสาน แรกมีหมู่บ้าน กินข้าวเหนียว

5,000 ปีมาแล้ว บรรพชนคนอีสานรวมถึงนครพนม มีหลักแหล่งถาวรเป็นชุมชนหมู่บ้าน กระจายทั่วไปทั้งตอนบนและตอนล่าง (ของเทือกเขาภูพาน) เช่น บริเวณ อ. ภูเวียง จ. ขอนแก่น บริเวณ อ. โนนสูง, อ. สูงเนิน, และ อ. สีคิ้ว จ. นครราชสีมา ฯลฯ

คนพวกนี้รู้จักปลูกข้าว โดยเฉพาะข้าวเหนียว เลี้ยงสัตว์ เช่น หมู, วัว, ฯลฯ ทำภาชนะดินเผาหล่อโลหะสัมฤทธิ์เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ มีประเพณีฝังศพ ฯลฯ

ราว 5,000-7,000 ปีมาแล้ว คนดึกดำบรรพ์สุวรรณภูมิที่เป็นบรรพชนคนอีสานและคนนครพนม เริ่มปลูกข้าวเหนียว แล้วกินข้าวหนึ่งเป็นอาหาร นักโบราณคดีขุดพบเปลือกข้าว ทั้งที่ถ้ำปุงสูง จ. แม่ฮ่องสอน และที่โนนนกทา ต. บ้านโคก อ. ภูเวียง จ. ขอนแก่น

ก่อนหน้านั้นคนกินอาหาร “ของป่า” ที่ร่อนเร่หาได้จากธรรมชาติ เช่น มัน เผือก กลอย ใบไม้ หน่อไม้ ฯลฯ และสัตว์ต่างๆ ที่มีในยุคนั้น

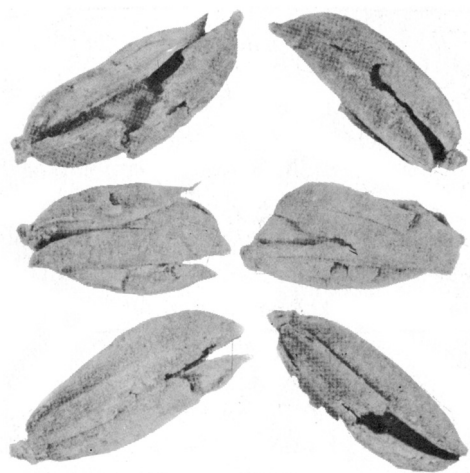
เมื่อรู้จัก “ข้าวป่า” ว่ากินได้ก็กิน “ข้าวป่า” หลังจากนั้นจึงเอามาปลูกด้วยวิธีง่ายๆ โดยหว่านเมล็ดหรือเอาไม้แทงดินเป็นรู แล้วหยอดเมล็ดข้าวลงในรูดินนั้น รอน้ำค้างหรือน้ำฝนตกลงมาหล่อเลี้ยงเติบโตตามยถากรรม

ข้าวพันธุ์ดึกดำบรรพ์ที่คนสุวรรณภูมิกินครั้งแรกๆ เรียกอย่างปัจจุบันว่า ข้าวเหนียวเมล็ดใหญ่ที่งอกงามบนที่สูง กับข้าวเหนียวเมล็ดป้อม ที่งอกงามบนที่ลุ่ม

นอกจากกินข้าวเป็นอาหารหลักแล้ว ผู้คนยุคนี้อย่างแสวงหาของกินจากความหลากหลายทางชีวภาพตามธรรมชาติของสุวรรณภูมิด้วย จากการขุดค้นทางโบราณคดีพบว่ามีกระดูกสัตว์และซากพืชพันธุ์ฝังรวมในหลุมศพ

เมล็ดข้าว 5,000-7,000 ปีมาแล้ว จากถ้ำปุงสูง จ. แม่ฮ่องสอน (กลุ่มกลาง) เปรียบเทียบพันธุ์ข้าวปัจจุบันทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

เปลือกข้าว 5,000-7,000 ปีมาแล้ว ที่ขุดได้จากถ้ำปุงสูง จ. แม่ฮ่องสอน แสดงรอยแตกแบบเดียวกับเปลือกข้าวที่แตกจากการตำแล้วมีคเอาเปลือกออก